

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.525 van 14 februari 2013
in de zaak A. 207.258/XII-7166**

In zake: 1. Mosje FRIEDMAN
2. Lea ROSENZWEIG
3. Rezy FRIEDMAN
4. Esther FRIEDMAN
5. Giti FRIEDMAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eric Van der Mussele
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Stoopstraat 1/10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW YAVNE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Katrien Crauwels
kantoor houdend te 2600 Berchem
Fruithoflaan 124 b 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 december 2012, strekt tot de nietigverklaring van:

“6 toelatingsklassenraadsbeslissingen van 9-11-2012 [...] waarbij [de telkens bevoegde toelatingsklassenraad van de Vrije Israëlitische school voor Secundair Onderwijs Yavne te Antwerpen] Rezy Friedman niet toelaat tot het eerste leerjaar in de derde graad ‘Yeshiva’ noch tot het eerste leerjaar A in de eerste graad, Esther Friedman niet toelaat tot het eerste leerjaar in de tweede graad Yeshiva, noch tot het eerste leerjaar A in de eerste graad, Giti Friedman niet toelaat tot het tweede leerjaar in de eerste graad basisoptie Yeshiva, noch tot het eerste leerjaar A in de eerste graad.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 221.703 van 11 december 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 februari 2013.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Eric Van der Mussele, die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Katrien Crauwels, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing van de kortedebattenprocedure

3. Verzoekende partijen bestrijden beslissingen waarmee zij niet worden toegelaten tot zekere leerjaren in de Vrije Israëlitische school voor Secundair Onderwijs Yavne te Antwerpen.

Verzoekende partijen betogen in het inleidend verzoekschrift:

“Deze beslissingen zijn aanvechtbaar bij de Raad van State zoals andere klasseraadsbeslissingen, gezien zij individuele beslissingen zijn, genomen ten aanzien van de ouders en de kinderen.”

De Raad van State valt deze zienswijze niet bij.

4. Verwerende partij is een vrije onderwijsinstelling, opgericht op privé-initiatief. De betrekking tussen die instelling en haar leerlingen ontstaat door een overeenkomst, zodat in beginsel de rechtsverhouding tussen partijen van contractuele aard is en de geschillen daaromtrent rechten betreffen waarvoor, gelet op artikel 144 van de Grondwet, uitsluitend de gewone rechter bevoegd is.

5. Het geschil dat tussen partijen te dezen is gerezen, heeft louter betrekking op – het ontstaan of verbreken van – de rechtsverhouding tussen, eensdeels, verwerende partij en, anderdeels, de derde tot vijfde verzoekende partij als leerling in de onderwijsinstelling die zij bestuurt en hun ouders.

Dat daarbij een toelatingsklassenraad wordt ingeschakeld, doet hieraan geen afbreuk en de parallel die verzoekende partijen maken met de beslissingen van een delibererende klassenraad, faalt. Een ‘toelatingsklassenraad’ fungeert, zo leert artikel 3, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’, “als enig orgaan op het vlak van de toelating tot of overgang naar een bepaald leerjaar, onderwijsvorm en onderverdeling”. De ‘delibererende klassenraad’ “fungeert als enig orgaan op het vlak van de beslissingen inzake het al dan niet geslaagd zijn, hetgeen voor de regelmatige leerlingen leidt tot de studiebekrachtig-

ging en de eventuele rechten op toelating tot het volgend leerjaar”, aldus artikel 5, § 1, van hetzelfde besluit.

De weigering tot toelating tot een bepaald leerjaar heeft enkel betrekking op de onderwijsinstelling zelf waarvan de toelatingsklassenraad deel uitmaakt. Ze bindt andere onderwijsinstellingen niet. Een (toelatingsklassenraad van een) ander schoolbestuur kan, op grond van de hem toekomende discretionaire bevoegdheid, beslissen derde tot vijfde verzoekende partijen toch toe te laten tot zijn onderwijsinstelling in het door hen geambieerde leerjaar. Dat is anders dan voor de beslissingen van een delibererende klassenraad over de studiebekrachtiging en de eventuele rechten op toelating tot het volgend leerjaar, die wél gelding hebben ten aanzien van derden.

Dat het lokaal overlegplatform bij negatieve toelatingsklassenraadbeslissingen opdracht heeft om te bemiddelen, zoals verzoekers opmerken in hun verzoek tot voortzetting, doet niet anders besluiten. Evenmin de vaststelling in hetzelfde verzoek tot voortzetting, dat ouders, andere leerlingen en leerkrachten de effecten van zo een beslissing ondergaan.

6. Verzoekers overtuigen niet dat aan de bestreden weigeringsbeslissingen dwingende rechtsgevolgen verbonden zijn voor derden.

7. Indien het betoog overigens zo opgevat moet worden, dat verzoekers de toelatingsklassenraden verwijten de rechtskracht van door hen voorgelegde en eerder behaalde studiebewijzen te miskennen, dan beroepen zij zich bovendien op een subjectief recht waarover de Raad van State zich al evenmin vermag uit te spreken.

8. Terecht heeft het auditoraat voorgesteld dat met korte debatten ambtshalve dient vastgesteld dat verwerende partij de bestreden beslissingen niet heeft verricht als administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de Raad van State niet over de vereiste rechtsmacht beschikt om van het beroep ertegen kennis te nemen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1750 euro, elk voor een vijfde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 februari 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest